

gazeTi gamodis
1931 wl is 5 ianvridan

კ ლ ი რ ი

ს ა ზ ო გ ა დ ო ე ბ რ ი ვ - პ ო ლ ი ტ ი კ უ რ ი გ ა ზ ე თ ი

ყოველკვირეული გამოშვება
ფასი 20 თეთრი

მიხეილ სააკაშვილის ვიზიტები გურიაში

გაზეთი „ალიონი“

გასულ სამშაბათს, ვერტმფრენის ხმითა და ქალაქის ცენტრალურ ქუჩებში შეიარაღებული ადამიანების კონცენტრაციით გასაგები გახდა, რომ ოზურგეთს საქართველოს პრეზიდენტი ესტუმრა. როგორც პრემიერ-მინისტრის სტუმრობისას, ამჯერად ადგილობრივი მედია არავის გასსენებია.

პრეზიდენტის ჩამოსვლის წინ, იმ ქუჩაზე, სადაც მიხეილ სააკაშვილის ექსკორტს უნდა გაეყოლინენ, ინციდენტი მოხდა. სხვა რეგიონიდან ჩამოსული საგადასახადო სამსახურის „მტატგარეშე“ თანამშრომლები თავიშეიშვილებს ქუჩაზე ხელ-ბოსტნეულით მოგვჭრე ერთ-ერთი ქალბატონის დაჯარიმებას აპირებდნენ. ოქმის შედეგისას სიტყვიერი დაპირისპირება ხელჩართულ ჩხუბში გადაიზარდა.

მიხეილ სააკაშვილმა დაბა ნარუჯაში მოცვის პლანტაცია, დაბა ლაითურში ციხის მშენებლობა მიიხსენა, ანასეულის ჩაის ფაბრიკას ესტუმრა და „მედალფას“ კლინიკაში

ფოტო „ალიონი“ არქივიდან

ახალშობილების დედებს საჩუქრები გადასცა.

გუშინ საქართველოს პრეზიდენტი, მედიისათვის კვლავ დახურულ ფორმატში 5 საათისათვის სოფ. ბახვის მოსახლეობას შეხვდა. ბახველებთან ერთად პრეზიდენტს სხვა სოფლებიდან პედაგოგები და საჯარო მოხელეები შეხვდნენ.

დაჯილდოება ბრიფით „საიღუმლო“

იმ დროს, როდესაც საქართველოს დასაქმების მინისტრი პაატა ტრაპაიძე ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის შენობის I სართულზე ურნაღისტებს ხვდებოდა, შენობის III სართულზე რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის მინისტრი რამაზ ნიკოლაიშვილი „დახურულ“ შეხვედრას მართავდა ოზურგეთის საზოგადოების 10-კაციან ჯგუფთან.

—მინდა მოგილოცოთ და საქართველოს პრეზიდენტის სახელით ღირსების ორდენები გადმოგცეთ მიმართა რამაზ ნიკოლაიშვილმა მათ და ჯილდოები გადასცა.

დაჯილდოებულთა შორის არიან: ბახვის საჯარო სკოლის დირექტორი მზია ვაშალომიძე, ექიმი დავით მდინარაძე, მწვრთნელი აზა კობალიანი, შპს „გაზმშენი18“-

ის უფროსი თემურ ჯახვა, ბიზნესმენი მამია კალანდარიშვილი, II მსოფლიო ომის მონაწილე ნიკოლოზ შუბლაძე, ოზურგეთის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის ფონდების მცველი მანანა ლომაძე, მაკვანეთის და ნატანების საჯარო სკოლის პედაგოგები...

გაკვირვებას იწვევს ის ფაქტი, თუ რატომ ცდილობს ხელისუფლება თავისი საქმიანობა დაფარული იყოს საზოგადოებისათვის; რატომ უკეთებს ადგილობრივ მედიას იგნორირებას, რისი გამჟღავნების ემინა?! მით უმეტეს ჩამოთვლილ პიროვნებებს საზოგადოება პატივს სცემს.

ჩვენ კულოცავთ ყველა დაჯილდოებულს მთავრობის ჯილდოს და ვუსურვებთ მუდამ ყოფილიყვნენ სამშობლოს სამსახურში.

პური გაძვირდა, ბაზის...

საქართველოს მოსახლეობა ისე მიეჩნევა ფასების მატებას ყოველდღიური მომხარების პროდუქტზე, რომ რეაგირებასაც არ აკეთებს. პური გაძვირდა და ის ძველ ნიშნულს დაუბრუნდა გაზაფხულზე „გაიაფებისას“ შემცირებული წონით, — საუბრობს უკმაყოფილო მოსახლეობა

ახლა კი ბუნებრივი აირი გაძვირდა. ამის მიზეზი, როგორც ამბობენ აზერბაიჯანში გაზის მიმწოდებელი ერთ-ერთი საწარმოს გაჩერება გახდა. უკვე კვირის დასაწყისში რიგები გაჩნდა „სოკარ გაზის“ კუთვნილ ბუნებრივი აირის ჩამომსხმელ ავტომანქანასთან „სოკარის“ ბენზინ ჩამომსხმელი სადგურის მოპირდაპირედ. აქ რიგების გაჩენისთანავე კუბური მეტრი გაზის ღირებულებამ 3 ლარიდან 4 ლარამდე აიწია. ორი დღის წინ გაზის მარაგიც ამოწურა და მისი მომხმარებლები, რომლებსაც მაგისტრალური

გაზსადენით არ მიწოდებთ, ბუნებრივი აირის გარეშე ღარჩნენ.

როგორც ამბობენ, ეს დროებითი მოვლენა და გაზს შემოიტანენ, მაგრამ მოსახლეობა შემოფოთილებულია იმის გამო, რომ ეს შეფერხება გაზის მორიგი გაძვირების საბაბი გახდება.

„შეშფოთება, ეს არის ბუნებრივობის, ცოდნის ნაკლებობის შედეგი“

ნუზარ ასათიანი

ასე ხსენის შეშფოთების მიზეზს საქართველოს დასაქმების მინისტრი პაატა ტრაპაიძე. იგი უპრინციპულად მუნიციპალიტეტის გამგებობაში საჯარო მოხელეებთან გამართული შეხვედრის შემდეგ და დასაქმების პრობლემაზე მსაუბრა.

მინისტრმა თავდაპირველად განაცხადა, რომ მას სურდა ადგილობრივ მედიას შეხვედრის შეხვედროდა და ამიტომ მე-9 არხის და რადიო „იმედის“ კორესპონდენტები ამ შეხვედრას არ ესწრებოდნენ. მაგრამ, მას შემდეგ, რაც ურნაღისტებმა მიითხოვეს შენობის გარეთ მყოფი ურნაღისტების შემოშვება, პაატა ტრაპაიძემ თავად შემოიფანა ისინი.

—წარმოშობით გურული ვარ, ამიტომ პირველი ასეთი შეხვედრა გურიაში გაემართე.

თითოეულ რეგიონს სჭირდება ცალ-ცალკე მიდგომა. თუ გურიაში გამოგვივდა რამე, რომელიც რთული რეგიონია და ყველა გურული პოტენციური პრეზიდენტია, მაშინ საქართველოს სხვა რეგიონშიც გამოგვივდა. მე კმაყოფილი ვარ ადგილობრივი გუბერნატორით, რომელიც ამ თემას პოზიტიურად უყურებს.

მე გურიაში ბევრ ადამიანს ვესაუბრე, მაგრამ არ ვაპირებ მედიისაგან მოვისმინო მათი პრობლემები. მე მინდა მედიას ვუთხრა, მხოლოდ, რა გაკეთდა და რის გაკეთებას ვაპირებ.

ჩემი პირველი ქმედითი ნაბიჯი ამ პრობლემის მოსაგვარებლად, ხალხთან შეხვედრებია. ვერ პრობლემას უნდა შევსწავლით და შემდეგ გამოსავლის გზები ვეძიოთ. პროფესიით ექიმი ვარ (როგორც არ არსებობს ყოველი კბ თანამშობლის, ისე ექიმიც) უნდა ადმოვიჩინოთ, რა დასმარებას სჭირდება ხალხს პრობლემის მოსაგვარებლად, რომ თავიანთ თავს, ოჯახს მტეტი სიკეთე მოუტანონ.

მსოფლიო შრომის ორგანიზაციის კლასიფიკაციით, ადამიანს, რომელსაც 2500 კვადრატულ მეტრზე ნაყოფიერი მიწა აქვს, ის არ ითვლება უშუშ-ვერად. პრობლემას ის კი არ არის, რომ ისინი არ მუშაობენ. ისინი ვერ მუშაობენ ნაყოფიერად და ვერ იღებენ იმ საჭირო დოვლათს, რომელიც ეყოფათ მთელი წლის განმავლობაში. ადრე მზადდებდა უხარისხო ჩაი (ნამგლებით კრეფდნენ) უხარისხო საკონსერვო ნაწარმი და იგზავნებოდა ციშირში, სადაც მთავარი იყო ხელი მოეწურათ მიღებაზე და დამზადდებოდა შემდეგ ამ პროდუქციის ბუდი არ აინტერესებდა. ჩვენი ყველაზე დიდი პრობლემა — ცოდნის არქონა. ჩვენ ვერ ვაკეთებთ, ვერ ვქმნით ისეთ პროდუქციას, რომელიც კონკურენტუნარიანია საქართველოს ბაზარზე კი. მთავარი პრობლემა, შექმნილ პროდუქციას ვერ ვფუთავთ, ვერ ვინახავთ სათანადო საწყობებში, მაცივრებში. 16 ათასი ტონა ციტრუსი მოდის გურიაში, სადაც ნახევარზე მეტი ლტება.

მესაქონლეობის განვითარება ერთ-ერთი მთავარი მიმართულება უნდა გახდეს გურიაში. არ არის წესიერი ვეტერინარები. ორ-სამ სოფელს ერთი კვალიფიციური ვეტერინარი უნდა ჰყავდეს. რა არის მიზეზი არ ყოლის? ცოდნა.

ჩვენ ვერ ვიყენებთ 2500 კვადრატული მიწის ნაკვეთს, ვერ ვიღებთ იმ დოვლათს, იმ დროს, როცა მას ეფექტურად იყენებენ ისრაელში, კიპროსზე, ბალტიისპირეთში. როცა ბალტიისპირეთში შრომის ბირჟას ქმნიდნენ, ჩვენთან ქვებს ესროდნენ ერთმანეთს.

თქვენგან განსხვავებით, სოფლის რწმუნებულებმა უფრო თამამად და სწორად ისაუბრეს. ერთ-ერთი სოფლის გამგებელმა თათბირზე სთხოვა მეორე სოფლის გამგებელს: 20 კაცი გამოიგზავნე და

შენებლობაზე დავასაქებო.(!) ჰესები შენდება თქვენთან. აგზავნიან სამუშაოდ ადამიანებს იქ და ისინი ბრუნდებიან უკან-ჩვენ ამას ვერ ვაგაყვებით(!). ადამიანები მეტს საუბრობენ, ვიდრე რამეს აკეთებენ. რომელი ქვეყანა აკეთებს ამას, რომ 5-6 საათი რესტორნებში ისხდნენ? 1000 სულთან ქვლებს იხდიდნენ?

ჩვენი პრობლემა არის ცოდნა. ხალხში ცოდნა უნდა შევიტანოთ. თითოეულ სოფელს უნდა მიუძღვეთ ინდივიდუალურად. ვერ დაგვინიშნა უნდა დავუცვათ და შემდეგ უნდა ვეპყრნალოთ. სოფლებში ნიჭიერი ხალხი უნდა ადმოვიჩინოთ. უნდა ჩაუტაროთ ტრენინგები. ელექტრონულ ბირჟას უნდა მივმართოთ. სახელმწიფო ვერც ერთ თანამდებობაზე ვერ დანიშნავს ადამიანს კონკურსის გარეშე ყველას ენება პირადი ნომერი. ჩვენ თავისუფალი ბაზრის ქვეყანა ვართ. ჩვენ გვჭირდება კვალიფიციური კადრები. დღეს ბიზნესი ეტებს სამუშაოზე ხალხს და ვერ ნახულობს. ვებთ კვალიფიციურ ბუღალტრებს, კვალიფიციურ აირმშენ-ულებებს, კვალიფიციურ სამუშაოთა მწარმოებელს და ვერ ვნახულობთ. ჩვენი მოსახლეობის დიდი ნაწილი ვერ აქმაყოფილებს იმ კვალიფიციურობას, რაც საჭიროა.

სახელმწიფო ადამიანებს მოსცემს განათლების ვაუჩერს. ის ელენი, ახალგაზრდა გადამზადდა სხვა პროფესიაში და დავასაქებთ. ჩვენ ადამიანებს დავეხმარებით ცოდნის შეტანაში“

სანერძოლი შეხვედრისას ასალებდა მინისტრმა დასვა შეკითხვა: პირველი ქათამი იყო თუ კვერცი? და მანვე უპასუხა: პირველი იყო განაილება.

პაატა ტრაპაიძე ურნაღისტებს თავის ბიზნესზეც ესაუბრა და სიამაყით აღნიშნა, რომ 11 საიხლე აქვს დანერგული საქართველოში, 12 ბიზნესი განხორციელებულია, რომ ანაკლის ხიდი მისი აგებულია და სინანული გამოხატა იმის გამო, რომ ეს ხიდი გინესის რეკორდების წიგნში გარკვეული მიზეზების გამო ვერ მოხვდა.

სანერძოლი საუბრის შემდეგ შესაძლებელია, რომ ითქვას, ახალი სამინისტროს შექმნით მართლაც შეიქმნა ახალი სამუშაო ადგილი. სამინისტროს სტრუქტურებში რამდენიმე ასეული ადამიანი დასაქმებული.

7 დღის ამინდის პროგნოზი

	მზი, ღრუბელი +23+30		მზი, მლ-ჭამი +19+29		მზი, მლ-ჭამი +21+31		მზი, ღრუბელი +21+31		მზი, ღრუბელი +23+31		მზი, მლ-ჭამი +21+27		მზი, ღრუბელი +22+29
30 ივლისი ორშაბათი	1 აგვისტო სამშაბათი	2 აგვისტო ოთხშაბათი	3 აგვისტო ხუთშაბათი	4 აგვისტო პარასკევი	5 აგვისტო შაბათი	6 აგვისტო კვირა							

უჩვეულოდ ხმაურიანი საკრებულოს სხდომა

მარი კოპოშვი

25 ივლისის საკრებულოს სხდომა ხმაურიანი გამოდგა. მაშინ, როცა საფინანსო-საბიუჯეტო კომისიის თავმჯდომარე, კობა ხაბაიაშვილი დღის წესრიგით გათვალისწინებულ მეორე საკითხს „ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის 1012 წლის ბიუჯეტის“ შესრულების მეორე კვარტალის ანგარიშს იხილავდა, საკრებულოს წევრს, ოპოზიციური პარტიის წარმომადგენელს, ლელა ნაცვალაძეს კითხვები გაუჩნდა.

ლელა ნაცვალაძე: ჩემთვის გაუგებარია და მინტერესებს რაღაც საკითხები. კატასტროფულად გაიზარდა ოზურგეთის ბიუჯეტი. 2012 წლის დასაწყისიდან დღემდე 16 მილიონზე ადგილი. მაგრამ კარგი იქნებოდა უფრო დეტალურად განვეხილა ეს ყველაფერი. ჩემთვის გაუგებრებელია, რას ითვალისწინებს სხვადასხვა მუხლზე მიწერილი ხელშეწყობა. მაგალითად

კომუნალური მომსახურების ცენტრს რა ხელშეწყობას უკეთებთ, დასუფთავების სამსახურს, პოლიციას. არადა გაცხადებთ მნიშვნელოვანია საკითხები, რომელსაც გვერდი ავუარებთ.

ალეკო მამუშელი: კამერება აქ და ლელა მომხადებელია ამისთვის.

ლელა ნაცვალაძე: პოზირება და ფოტო გალერეები თქვენსკენ მიიკითხეთ.

ალეკო მამუშელი: თქვენთვის შეიძლება ბევრი რაღაცეები არ არის პრიორიტეტული, მაგრამ ჩვენთვის ყოველთვის პრიორიტეტულია. მაშინ სიტყვა არ დაგცდნია 80 000 ლარი სოციალურ დაცვაში რომ დაგამატეთ.

ლელა ნაცვალაძე: ბატონო ალეკო მე გაკეთებული საქმეების შეფასებაც შემიძლია.

ალეკო მამუშელი: არ შეგიძლია?

ლელა ნაცვალაძე: სპეციალურად ქმნი სიტუაციას, რომ სხვა საკითხებს გაუკეთო იგნორირება და შემოიღონ ჩემთან პოლემიკაში.

ხმაური მოჰყვა დეპუტატ, თემურ სალუქვაძის გამოსვლას.

თემურ სალუქვაძე: ძალიან კარგია რომ მშენებლობები მიდის, გზები იყვება. ეს ყველაფერი კარგია ჩვენი რაიონისათვის. მაგრამ ისიც უნდა ვთქვათ, რომ ყველაფერს ამ ხელისუფლებას არ მიეწერება. დიდება მინდა უეთხრა უფალს და მადლობა ბიძინა ივანიშვილს. პოლიტიკაში ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენას უკავშირდება ეს ყველაფერი.

ალეკო მამუშელი: როგორც დეპუტატებმა იმაზე ისაუბრეთ, თავად რა გააკეთეთ. თქვით

რომელ ბიუჯეტში მიიღეთ მონაწილეობა. ადამიანებმა, რომლებმაც ბიუჯეტის დამტკიცების დროს მხარი არ დაუჭირეს არცერთ ბიუჯეტს, რომლებმაც მხარი არ დაუჭირეს 800 000 ლარის გამოყოფას სოციალური დახმარებისათვის 1 300 000 ლარის გამოყოფას სოფლებში ინფრასტრუქტურის გასაუმჯობესებლად, გზების დაგებას, სასპორტო სკოლის რეაბილიტაციას, ახლა დგებან და კიდევ რაღაც პრეტენზიებს აცხადებენ. თქვენ არაფერი არ გაგიკეთებთ. ჩვენ დეპუტატები ვართ ოზურგეთის. ყველას მოგვთხოვენ პასუხს რა გააკეთეთ. ჩაატარეთ ამომრჩევლობა შეხვედრა? ვერ ჩაატარებთ, მაშინ მინტერესებს ვინ დაგესწრება და რას ეტყვიან თქვენს ამომრჩევლებს. ვერაფერსაც ვერ ეტყვიან ერთი თეთრის განაწილებამაც არ მიგედათ მონაწილეობა.

თემურ სალუქვაძე: მე არ ვარ ის დეპუტატი ვინც სწორად არ აფასებს რაღაცეებს. ეს იცით ძალიან კარგად თქვენც. პირიქით, მე მივესალმე როცა სოციალური დახმარებები გაიზარდა. მაგრამ მე ჩემი პოზიცია როგორც დეპუტატმა დავაფიქსირე. ეს არის რეალობა. ამასვე საუბრობს მიუღი საქართველო, ვითარებით სიმართლე და შევეცდეთ ამ სიმართლეს. კიდევ ერთხელ გეტყვი საქართველოში პოლიტიკურ პროცესებს დღეს მართავს ბიძინა ივანიშვილი.

ხმაურიანი გამოხვედრების შემდეგ ორივე დეპუტატმა ლელა ნაცვალაძემ და თემურ სალუქვაძემ საკრებულოს სხდომა დატოვა.

პახაბერ ღლონტის ანგარიში

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ფრაქცია „ქრისტიან-დემოკრატიის“ თავმჯდომარე კახაბერ ღლონტმა 2011 წლის ივლისიდან 2012 წლის ივლისამდე გაწეული მუშაობის ანგარიში წარმოადგინა. ის ურუნაღისტებს იმ კონკრეტული საქმიანობის შესახებ ესაუბრა, რომელიც მან და ფრაქცია „ქრისტიან-დემოკრატებმა“ ამ ხნის მანძილზე ჩაატარა.

უფლის სასწავლი ნახევარი საათი ფყალქვეშ

ინო ნიკოლაიშვილი

ოზურგეთი შესდრა პატარა ბიჭის ურთულესმა პრობლემამ. ყველა ერთმანეთს ეკითხებოდა – გადარჩება?

ზაფხულის სეზონს გარიდებული, მდინარეში ჭყუპმალი აობდა დიდ-პატარა. ვერაფერ შინაშია, როგორ ჩაგარდა წყალში 13 წლის მიმიკო ახვლედიანი. ბავშვის საეჭვო ცურვა შინაშია მხოლოდ რამდენიმე მეტრზე გაუჭნდა, ვინმე ხომ არ ჩაიძვრა, იქვე პატარა ბიჭმა ამოფინთა. – მე ვიყავი და, .. ჩათვალეს ყველაფერი კარგად იყო. ცოტა ხნის შემდეგ მდინარესთან გასაგრძელებლად მივიდა მიმოს მეზობელი ცოტნე მურცხვალაძე და მისთვის ჩვეული ნახტომით წყალში თავით გადაეშვა. მალევე გაისმა შემინებული ბავშვის ყვირილი, – მდინარის ფსკერზე ვილაც ბავშვა და მხრჩვალა! ცოტნემ მაშინ არ იცოდა რომ ეს ბავშვი მიმიკო იყო. სასწრაფოდ დაუწყეს ბავშვს ძენა. მდინარე ამ ადგილზე სამ მეტრამდე სიღრმისააო – ამბობენ. კარგა ხნის ძენის შემდეგ ამოიყვანეს. ბავშვს სიცოცხლის ნიშანწყალი აღარ ეტყობოდა. ერთიანად გამაყვებელიყო.

პირველადი დახმარება სასწრაფოს მოსვლამდე აღმოჩნდა. ოზურგეთის საავადმყოფოდან რეანიმაციით ბათუმშიც გადაიყვანეს, მაგრამ არ იყო იმედი. ყველა საგონებელში ჩაგარდა. მიმიკო არავის ენებებოდა. დახმარებისთვის რამდენიმეგან დარეკა ოზურგეთის შენობაში მდებარე მისი მამის (მიმიკო თავის ტყუპის-ცალ დასთან მონიკასთან ერთად ამ ცენტრის ბენეფიციარია) და მომხდარი ფაქტი გააგებინა რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის მინისტრს რამაზ ნიკოლაიშვილს, მხარის გუბერნატორს ვალერი ჩიტაიშვილს, მუნიციპალიტეტის გამგებელს ილია ვამცაძეს. მათ მიერ განხორციელებულმა ზარებმა იმ ურთულეს პერიოდში ბევრი რამ გადაწყვიტეს. თამარ ლუმაძემ მადლობა გადაუხადა თანადგომისათვის ასევე ბიზნესმენ ბეგლარ სიორიძეს.

სამი დღის შემდეგ იმედი ცოტათი მოიმატა. მიმიკო ახლა თბილისში, იმპროვირებული კლინიკაშია და კვლავ იბრძვის სიცოცხლისათვის. თუმცა მისი ამჟამინდელი მდგომარეობაც უფლის სასწავლად შეიძლება ჩაითვალოს.

27 ივლისს, რისთვისაც მიმიკო დაიკოსთან ერთად განსაკუთრებულად ეწვადებოდა (მიმიკო საუკეთესოდ კითხულობს ლექსებს და ერთობლივ კონცერტში იმ დღესაც ლექსი უნდა წაეკითხა), ოზურგეთის თეატრში ქუთაისელ მომღერალთა მონაწილეობით საქველმოქმედო კონცერტი ჩატარდა. რომლის ინიციატორი და ორგანიზატორი არჩილ გოგებრაშვილი გახლდათ. ამ დღეს ოზურგეთის სტუმრობდა პროექტ „ნიჭიერის“ გამარჯვებული ვანი ფიფია. კონცერტზე შემოსული თანხით, ცენტრის ბენეფიციართათვის საჩუქრები უნდა გადაეცათ, თუმცა ერთიანად გადაწყვიტეს, რომ ეს თანხა მიმა ახვლედიანის დასახმარებლად გადაეცინათ.

თხინვალები პრობლემებზე საუბრობენ

ინო ნიკოლაიშვილი

– ჩვენი სოფლისთვის გამოყოფილი იყო სასაქონლო თანხა (15 888 ლარი), და რაც შეეძლო ის გააკეთეთ – აღნიშნა სოფ. თხინვალის დეპუტატმა ქრისტიან-დემოკრატიული პარტიიდან მერაბ ხომერიკმა მოსახლეობასთან გასული წლის მუშაობის საანგარიშო შეხვედრაზე. ამ თანხიდან 5300 ლარი დახარჯა ჭაბუკაძის გზის შესაკეთებლად, თუმცა დეპუტატის თქმით, ეს თანხა არის წყალში გადაყრილი, რადგან, მოუხედავად იმისა, რომ გზა შეძლებისდაგვარად შეკეთდა, ასეთი სახის შეკეთება შედეგად არ არის.

მყარად ჩამოყალიბებული პოზიციით, რომ სოფელში თითოეული თეთრი მიზანმიმართულად დაიხარჯა, შედეგებიც ნორმალურია და ამ წლისთვისაც იგივეს ელოდებიან, დარბაზში წარმოდგენილი იყვნენ ბაღის გამეფ მასწავლებლებთან ერთად, სკოლის დირექტორი, გამგებელი.

თამარ ცერცვაძე – ერთად მივიღეთ გადაწყვეტილება, რომ მოწესრიგებულიყო შიდა გზები, თანხის ნაწილით კი ბაღისთვის შეეძინათ ინსტრუმენტები, მოეწყობა ეზო და სველი წერტილი. სოფლის მოსახლეობა აქტიურად იყო ჩართული განხილვების პროცესში.

აღსანიშნავია, რომ ბაღში ამ დროისათვის ირიცხება 25 ბავშვი, რომლებსაც 9 თანამშრომელი ემსახურება.

დეპუტატმა ყველა ის პროექტი ჩამოთვალა, რომელიც მიმდინარე წელს უნდა განხორციელდეს, რისთვისაც დაიხარჯება 20188 ლარი. აღნიშნა ისიც, რომ სოფელში სოციალურ დახმარებს 17 ოჯახი (49 ადამიანი) დეპუტატს; ერთი წლის განმავლობაში გარდაიცვალა 33 ადამიანი და დაიბადა 10 ბავშვი. სოფლის ამჟამინდელი მდგომარეობის თხინვალებითა ნაწილი ასე აფასებს: – **სად წყავდეთ, წასასვლელი რომ არ გვაქვს, თორემ ამ სოფელში აღარ გაიქრება. ჩვენსათვის გაჭირვებული არც ერთი სოფელი არ იქნება.**

– რატომ? ყველას არ გამოუთქვამს უკმაყოფილება ჩვენთან საუბრისას.

– ესენი გამგებელი, სკოლის დირექტორი, ბაღის გამგე და კიდევ რამდენიმე მათი მომხრე იქნება, ისინი კმაყოფილები იქნებიან, აბა რა იქნება. სამსახურებიც მათთან და მიუღი სოფელიც. მას გამგებელი, და – სკოლის დირექტორი, რომელმაც სკოლაში მის ახლობლებს მოუყარა თავი და სკოლა პოლიტიზირებული გახდა, როგორც უნდათ ისე მართავენ სოფელს. ყველა სიკეთე მიიღეს სახელმწიფოსაგან, მათ შორის დევნილობაც გამოიყენეს, ბინა მიიღეს, დაამატა მეორემ. ამდენი წელია არავინ გვეკითხება უნდა თუ არა სოფელს ეს ადამიანები. შეიძლება ხელისუფლებამ ბევრ კარგ პროექტს ახორციელებდეს, მაგრამ აქ არაფერი კეთდება.

როცა გაიგეს ურუნაღისტის ესაუბრებოდნენ, შეწყუბუბულებმა გვითხრეს, ჩვენი ვინაობა არ

დაწეროთ, ისედაც გაუსაძლისი მდგომარეობაში ვართ და კიდევ უსამართლოდ არ გვეჭირდებაო. შეხვედრის მიმდინარეობისას თანდათან გააქტიურებულმა მოსახლეობამ უკმაყოფილება გამოთქვა განსახორციელებელ და განსახორციელებელ პროექტებზე.

გურამ ბაბილოძე: – როცა ჩვენთან გამგებელი იყო ჩამოსული და 20000 ლარზე იყო საუბარი, სხვა საკითხებზე შევთანხმდით. ეს საკითხები არც ერთი არ ჩაუწერიათ. მაშინ IV ბრიგადის გზაზე იყო საუბარი. რაც შეეხება შრომისთან მაკავშირებელ გზას, მის რეაბილიტაციაში შრომამაც უნდა მიიღოს მონაწილეობა.

ნანული ლაბაძე: – უნდა გაკეთდეს ეკლესიისათვის მისასვლელი გზა. რაც ადრე გაკეთდა, ცუდად არის გაკეთებული.

ბადრი ხურციძე გზის მონაკვეთზე დასახარჯ თანხას ხრემის სახით ნაღვარს გატანებული უწოდა, და წყლის პრობლემის მოგვარებაც მოითხოვა, რამაც გააღვიძრებინა გამგებელი ბესარიანი ბოლქვაძე: – ბადრი შენ თუ გვინდა მე უფალი არ მინდა ძალიან ცდები. „კანისტრები“ ავერ მიწვევია მანქანაში. ეს თანხა წყლის გამოყვანას არ ეყოფა. მას მისი გადარიცხვები აქვს და ჩვენამდე ყველა არ მიდის. თქვენ ხელი მოაწერეთ გზას.

– კი მაგრამ ხელს ვაწერ და ვერ ვხვდები?

ალკაზარ ხომერიკი – არ ვეთანხმები აქ მოსმენილ პროექტებს. არ გვაქვს იმის ფუნქცია, აღნიშნული გზისათვის 7 თასი ლარი დავხარჯოთ. არ სჭირდება ამ გზას ამდენი თანხა.

– ალკაზარ, შენ თუ გვინდა ამ გზას ჩემთვის ვიკეთებ, ცდები, მე მეორე გზითაც მივალ სახლში – მაგება გამგებელმა.

სოფელში ვერ კიდევ არ ვართ ჩამოყალიბებული რა გვეჭირდება. აუცილებელია შევქარდეს ექვსივე უბნის პრიორიტეტები და ამ უბნების წარმომადგენლებმა შეთანხმების შემდეგ ჩამოაყალიბონ თავიანთი მოსახრებები. ასეთ საუბარს და კამათს არავითარი აზრი არ აქვს – აღნიშნა **ოთარ**

ლოლოძემ მანვე დასვა ძველი სკოლის დანგრევის საკითხიც.

შეხვედრას ესწრებოდა სდკ ოზურგეთის ორგანიზაციის ხელმძღვანელი **ლევან ხინიანიძე**, რომელმაც, ხუთწლიანი გაწერის გვიმის განხორციელების მნიშვნელობაზე ისაუბრა და ურჩია მოსახლეობას ხელისუფლებასთან დიალოგის რეჟიმში ყოფნა.

– ხელისუფლებასთან დიალოგის რეჟიმში უნდა იყოთ, რათა უკეთესი შედეგები მიიღოთ. წამგებანიან ყოველწლიურად ერთი და იგივე გზის მოხრეშვა. სჯობს ერთი თანხით კაპიტალურად შეკეთდეს გზის ერთი მონაკვეთი.

კობა ცერცვაძე: – სოფლის მოსახლეობამ თავად უნდა იზრუნოს თავიანთი პრობლემების მოგვარებაზე. უნდა შეადგინონ პროექტები თავიანთი ზარჯთაღრიცხვით, რომელსაც მეტი მხარდასჭერი და თანადადგინანსებელი ეყოლება, ის პროექტები განხორციელოთ.

სურვილი გვექნა თხინვალის ბაღის ოფისი გვეჩვენა, მაგრამ ბაღის გამგეს სხვებთან ერთად აღრიანად დაეტოვებინა დარბაზი.

უკვე დაშლილი მოსახლეობა ერთმანეთში კვლავ აგრძელებდა საუბარს. ერთგან ასეთი რეპლიკა გაისმა, – **ვერ ეს რა ფულია სოფლისთვის და მერე, რაც არის, ამასაც თავზე უნდა დაადგეს სოფელი, რომ ვერ თავში არ მოიპარონ და შემდეგ ადგილზე.**

შეხვედრიდან რამდენიმე დღეში რედაქციას თხინვალები **ნონა ბაბილოძე** დაუკავშირდა და გვთხოვა თავისი მოსახრებებიც დაგვეფიქსირებინა სოფლის პრობლემებზე. – ჩვენი სოფლის უდიდესი პრობლემა ჩვენი სოფლის საკრებულოს რწმუნებულია, რომელიც ყოველი უსამართლო, არაკანონიერი საქმის ხელის შემწყობია. იგი წლების მანძილზე უმოწყალოდ ანიავებს სოფლის პროგრამით გათვალისწინებულ სახსრებს, ჩვენს თვალწინ უამრავ დანაშაულს ჩადის, მაგრამ რაიონის ხელმძღვანელობა მფარველობს. ჩვენი პრობლემა მისი და, სკოლის ვითომ „ჰუმანური დირექტორიც“ არის, რომელსაც ამ ნომინაციაში გამარჯვებუნივს, მაგრამ მისი ქმედება ძალიან შორს არის ჰუმანურობასთან. ამის ნათელი მაგალითი თავად მე ვარ – აღნიშნა მან.

ვლადიმერ მრქომაიშვილი

„მომღერლებს საქართველოში რა გამოღვევს, მაგრამ გურული სიმღერების ისეთი შემსრულებლები, როგორებიც მძები არტემ, ანანია და ვლადიმერ ერქომაიშვილები იყვნენ, იშვიათია.“ – წერს თავის წიგნში „მივალ გურიაში, მარა...“ ანზორ ერქომაიშვილი.

ამჯერად, გიგო ერქომაიშვილის ლეგენდარული ოჯახის ერთ-ერთი თვალსაჩინო წარმომადგენლის, ქართული ხალხური მუსიკალური კულტურის ბერძენის, უბადლო მომღერლის და სწორუბოვარი ლოტბარის, საქართველოს ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწის, ლადიკო ერქომაიშვილის შესახებ ანზორ ერქომაიშვილის მოგონებების წიგნების მიხედვით მოვიხირობთ.

ანზორ ერქომაიშვილის მოგონებებიდან: „... ძალმა ვილატას შეუყვება. გარეთ გავიხედე. ლადიკო და ნანო მოვიდნენ-მეთქი, ვახარე ბაბუს. ბაბუს უცბათ შეეცვალა ხასიათი, სახე გაებადრა და მივხვდი, რომ ამ წუთში ამაზე მეტად არაფერი გაახარებდა...“

სანამ სუფრა გაიშლიდა, მძებმა ეზო მოიარეს, მოესიყვარულნენ თითოეულ ხეს. მიონახულეს საწახელი, ბაღში მწვანელი თავიანთი ხელით დაკრთვეს, ხილი გასინჯეს. – აქაურს ყველაფერს განსაკუთრებული გემო აქვსო, – თქვა ლადიკომ...“

ლადიკომ გიგოს დროინდელ ტუჩოტეხილ ნახევარფუთიან დიდ დოქში, გურიაში „ჭარიაკას“ რომ ეძახიან, ღვინო ჩაასხა და სამხადში შეიტანა.

– ეთერ, – დაუძახა დედაჩემს, – ძველი ხის სუფრა და საძეხვა სკამები მოიტანე, აქ დავსხდებით!

დედაჩემმა იუარა, – ოღაში მობრძანდითო, მაგრამ მძებმა დაარწმუნეს, აქ გვირჩევიანო და სამხადში გაიშალა სუფრა.

თამადად ლადიკო დააყენეს. „დღეს საღვთო მადლამ შეგვკრიბა ჩვენ“, გაისმა პირველი საგალობელი და მივხვდი, რომ დღევანდელი სუფრა ძველებური „სუფრის წესის“ მიხედვით წარიმართა.

დიდებული საგალობელი იყო და ვინატრე, უცხო ვინმე არ შემოგვეწვრებოდა და თავისი მალაფარდოვანი სადღეგრძელოებით ეს შესანიშნავი წესი არ დაერღვია.

ლადიკომ ჭიქა აიღო.

– ამ ოჯახს გაუძარჯოს, გიგოს ოჯახს, აქ თითოეული ძირი ხის დარგვა მასსოვს. ამ ოჯახში ბევრი სტუმარი მასსოვს. ამ ოჯახში შესანიშნავი მომღერლები მასსოვს, გიორგი მასსოვს ბაბილოძე, ჩემი ბაბუა, სიმღერით რომ შემოვიღოდა ჭიქარში. თითქოს გუშინ იყო, ჩვენ რომ შენოდენები ვიყავით, როგორც შენ გვისმენ ახლა, ჩვენც ისე ვუსმენდით ამ სუფრაზე მსხდომთ: საბუელ და ილარიონ ჩავლიეშვილებს, ბესონია ინწკირველს, გიორგი ბაბილოძეს, ალექსანდრე მახარაძეს და ივლიანე კვაჭყაძეს, ნესტორ კონტრბიძეს, მელქისედეკ ნაკაშიძეს, გიორგი იობიშვილს, ნანიკო ბურბულას და გიგო ერქომაიშვილს. ესენი ხშირად ისხდნენ ამ ოჯახში და ერთად მღეროდნენ. და იცი, ეს რა იყო? მსგავსი შესრულება და სიმღერები მე ჯერ არ მომისმენია და ვერც მოვისმენ, სამწუხაროდ. იცი, ესენი ვინ იყვნენ? – გურული სიმღერების დიდოსტატები. აი, ამათ განავითარეს გურული სიმღერები და აიყვანეს განვითარების მწვერვალზე.

ლიახ, ამათ დაუდევს ზღვარი გურული სიმღერების განვითარებას და ბედის ირონია არ გინდა?

მაშინ ტექნიკა არ იყო ისე განვითარებული, რომ მათი სიმღერები ჩაეწერათ. ახლა ხომ ხედავ, ბაბუა, ავერ მაგნიტაფონი გაქვს, მაგრამ გურული სიმღერების ისეთი შემსრულებლები აღარ არიან.

– აი, ასეთი სტუმრები ახსოვს ამ ოჯახს. დმერთმა ფუძე ნუ მოუშალოს და კაი სტუმრები ნუ გამოულოოს, – თქვა ლადიკომ და დალია...“

„1929 წელს ლენინგრადში მიგვიწვიეს ოლიმპიადაზე გამარჯვებულები, – დაიწყო ლადიკომ სიმღერის დამთავრების შემდეგ, – გიგო მაშინ 90 წლისა შესრულებოდა, ხოლო გიორგი 95-ს მიღწეული. კონცერტმა დიდი წარმატებით ჩაიარა. პრესამ მაღალი შეფასება მისცა ჩვენს სიმღერებს. ლენინგრადის კონსერვატორიის პროფესორები დაესწრნენ კონცერტს. ისინი აღფრთოვანა ამ ორი მოხუცის სიმღერამ, კერძოდ, გიორგის კრიმანჭულმა. კონცერტის შემდეგ მას ყვლიც კი გაუხსნივეს, რაიმე ხომ არ უდევს შიგო.“

ერთ-ერთ კონცერტს დიდი ფრანგი მწერალი რომენ როლანი მაქსიმ გორკთან ერთად დაესწრო. ჩვენმა სიმღერებმა ისინი აღფრთოვანა. კონცერტის შემდეგ მოვიდნენ და გულითადი მადლობა გადაგიხადეს. რომენ როლანი ჩვენით დაინტერესდა და ბევრი შეკითხვა დაგვისვა. გამომშვიდობებისას ითხოვა, მომსმენინეთ ეს საოცარი „ხასანბეგურაო“, და როცა სიმღერა დაეამთავრეთ, გვითხრა: „**ბედნიერია ის კუთხე, სადაც ასეთი ხალხი ცხოვრობს, ბედნიერია ის ხალხი, ვისაც ასეთი სიმღერები აქვსო!**“

გიპოუსმა ჩვენი სიმღერები პროფ. კუშნარიოვის ხელმძღვანელობით ფილფონოგრამაზე ჩაწერა. ეს ჩანაწერები ახლა სადაა, არ ვიცი...“

როცა სუფრიდან ვდგებოდით, არტემმა ლადიკოს სთხოვა, ერთი „შავი შაშვი“ ვიმღეროთო. ლადიკომ დაიწყო. დაიწყო და, ღმერთო, როგორ ჩამრჩა ეს ხმა მესხიერებაში. რა საოცარი სითბო და ხავერდი ჰქონდა ხმაში, რამდენი ობერტონები, რამოდენა გრძობა და სილამაზე.

იმ საღამოს ღვინო ცოტა შეისვა. სადღეგრძელოები ბევრი ითქვა, სიმღერები კიდევ უფრო მეტი. მძებმა მოიგონეს ბევრი სასიამოვნო ამბავი. ჩვენ თითქმის დილაძღე ვისხედით სუფრასთან და როგორ მინდოდა, ეს ღამე დიდხანს გაგრძელებულიყო.“ (ანზორ ერქომაიშვილი, „მივალ გურიაში, მარა...“)

შვილის, გიორგი ერქომაიშვილის მოგონებებიდან: „...მამა საოცარი კაცი იყო. გარდა იმისა, რომ დიდებული მომღერალი იყო, უადრესად თბილი ადამიანი იყო. II მსოფლიო ომში სკოლის მოსწავლე წაყვდი მოხალისედ. ფრონტზე მოხვედრამდე ტიფი დაემართა. ქ. მახარკალაში ვიწვიქი ჰოსპიტალში. ყოველდღიურად ჩემი პალატიდან 7-8 მიცვალებული გაჰქონდათ. ერთხელ მე, როგორც მიცვალებული მორ-

გში გამაწვეს. საბედნიეროდ, მორგის ექიმმა მკვდრების დათვალიერებისას ჩემს მაჯას შეავლო ხელი. სუსტად მიცემდა. პალატაში დამაბრუნა.

იმდენად გაწამებული ვიყავი ნემსებისაგან, არავის ნახვა არ მინდოდა. პალატის ექიმი მოვიდა და მეუბნება: – გაიხედე ფანჯარაში, ვინ არისო. მე კედლისაკენ გადავბრუნდი. ექიმმა ნათქვამი გაიმეორა. გავიხედე... ფანჯარასთან მამა იდგა. წარმოუდგენელი შეხვედრა იყო. მამამ სურჯინით ბევრი რამ ჩამოუტანა ჩემს ექიმს, მათ შორის წითელი ღვინო. იცით, რა ქნა იმ ექიმმა? ველაფერი მე მიმაღებინა, მათ შორის ცოტ-ციტა წითელი ღვინოც და ფეხზე დამაყენა...“

ანზორ მრქომაიშვილის წიგნიდან „გაზმბი, ალაშიანაში, სიმღერები...“

... 1978 წელს მსცოვანმა ლობტარმა და უბადლო მომღერალმა ლადიკო ერქომაიშვილმა ოზურგეთის გაერთიანებული გუნდი თბილისში ჩამოიყვანა. მისი გუნდი ფესტივალზე ამჯერადაც საუკეთესო იყო. ლადიკო ბაბუა თბილისში ჩემს ბინაზე ჩერდებოდა, საღამოობით დავსხდებოდით ხოლმე და ვსაუბრობდით გურული სიმღერის დღევანდელ მდგომარეობაზე, მის ბეზე, ვსაუბრობდით ძველ მომღერლებზე. ლადიკო იშვიათი მოსაუბრე იყო, არაჩვეულებრივი მეხსიერების წყალობით ბევრი რამ ახსოვდა. არტემ ერქომაიშვილი უკვე ცოცხალი აღარ იყო და ჩემი დასაყრდენი გურულ სიმღერაში მისი უმცროსი ძმა – ლადიკო გახლდათ. მე მისგან ვიწერდი ნოტებზე იმ სიმღერებს, რომელთა ჩაწერაც არტემ ბაბუას სიცოცხლეში ვერ მოვასწარი. ერთი საიმოვნება იყო ლადიკოსთან მუშაობა; ხანდაზმულობის მიუხედავად, მისი

ლულუნა ხმა შესანიშნავად ჟღერდა. მე და ბადრი თოიძე გვერდით მივუსხდებოდით ხოლმე ლადიკო ბაბუას და მასთან ერთად ვმღეროდით ძველ გურულ სიმღერებს. ჯერ ხომ უბადლო ხმა ჰქონდა, მერე ისეთ ვარიანტს შემოგთავაზებდა, სიმღერის დროს ისე იმპროვიზირებდა, რომ ხანდახან ჩემი ხმა მავიწყდებოდა, მომენტალურად ვჩერდებოდი და მისი სიმღერით ვტკებოდი.

„ლადიკოს ტბილი სიმღერა, ვისაც კი მოუსმენია, იტყვის, ბოლოში თუ გალობს, ვარდზე რომ დაუსვენია...“

წერდა სერგო ჩხარტიშვილი.

მას შემდეგ 30 წელი გავიდა და ლადიკოს ხმა ახლაც მესმის. იგი უდავოდ ღმერთის მადლით მირონცხებული მომღერალი იყო.

– გურიაში ძველი მომღერლები ცოტანი დარჩნენ, ახალგაზრდები ნაკლებად არიან დაინტერესებული. გადავწყვიტე შეგქმნა მამაკაცთა გუნდი და ახალგაზრდებს გალობა ვასწავლო. თუ ღმერთმა დამაცალა, ეს იქნება ჩემი უკანასკნელი ნამუშევარი, – თქვა ლადიკომ. მას ჩემი აზრი აინტერესებდა. მე, რასაკვირველია, იდეა მომეწონა და ვუთხარი, რომ ეს იქნებოდა ერთ-ერთი დიდი საქმე, რაც კი ოდესმე გავიკეთებია-მეთქი...“

რამდენიმე თვის შემდეგ ოზურგეთში გახლდით. ლადიკო ბაბუამ მიხოვა ახალი გუნდის რეპეტიციაზე წაველოდი. ამ გუნდში გაერთიანებული იყვნენ როგორც გამოცდილი მომღერლები: ვალერიან ბერიშვილი, ამირან თოიძე, სანდრო სურგულაძე, ალექსანდრე ჭანუყვაძე, რეზო რამიშვილი, ამირან ჩხარტიშვილი, გოდერძი გორდელაძე, ნოე ქათამიძე, კარლო ქუტიძე, ნოდარ გოგელია, ვახტანგ ცეცხლაძე და სხვები, ისე ახალგაზრდა მომღერლებიც: ანზორ ტულუში, ტრისტან სიხარულიძე, რეზო მახარაძე, გელა ცელაძე, ვასო ცეცხლაძე, ამირან გოლიაძე, ჯემალ ჭელიძე და სხვ. ამ გუნდში ლადიკომ ცალკე გამოჰყო „ახალგაზრდა ლობტართა ანსამბლი“ – ის უმეტესად იმ ტრადიციულ საგალობლებს ასრულებდა, რომლებსაც დიდი ხანია აღარ გალობდნენ – საბჭოთა იდეოლოგია ხომ კრძალავდა სასულიერო საგალობლების შესრულებას.

მე განმაცვიფრა ამ გუნდის მადლობა ღონემ, განსაკუთრებით კი მომეწონა ახალგაზრდების მიერ შესრულებული ტრადიციული გურული საგალობლები.

რეპეტიციის შემდეგ დადგა გუნდის სახელწოდების საკითხი. პირველი სიმღერა, რომელიც მათ შესანიშნავად შეასრულეს, იყო უძველესი გურული შრომის სიმღერა „ელესა“, – იქნებ გუნდისთვის ამ სიმღერის სახელი დავერქვია, – ვთქვი მე. გადაწყდა.

მაღე „ელესა“ პოპულარული გახდა, მას უკვე იწვევდნენ ფესტივალებზე, კონცერტებზე, რადიო და ტელეგადაცემებში.

1981 წლის აპრილში თბილისში გაიმართა ლადიკო ერქომაიშვილის საიუბილეო საღამო; მას მალევე ბევრი ხალხი დაესწრო. ლადიკოს პატივსაცემად მოვიდნენ ირაკლი აბაშიძე, გურამ ფანჯიკიძე, დოდო აბაშიძე, ბიძინა კვერნაძე, შოთა მილორავა, ჯანსუღ კახიძე, ჯანსუღ ჩარკვიანი, ოთარ თაქთაქიშვილი, რეზო ჭონონელიძე, ფრიდონ სულაბერიძე, ჯანსუღ ღვინჯილია, სოკრატ სალუქვაძე, ზურაბ ქაფანიძე, შოთა მშენებრძალი, თენგიზ არჩვაძე და სხვა ცნობილი მოღვაწეები. თუბილე გაიმართა თბილისის პროფკავშირების სასახლეში. მონაწილეობდნენ: „ელესა“, „რუსთავი“ (სიმღერითა და ცეკვით), მამია ხატულიშვილის ანსამბლი, „მართვე“ და სხვა კოლექტივები. კონცერტი დადგა რეჟისორმა არჩილ ჩხარტიშვილმა.

იშვიათი სანახავი იყო 85 წლის ლადიკო თუბილარის საგარეოში. ბრე, შავ ჩოხაში გამოწყობილი; მას აქეთ-იქედან ევდა „რუსთავის“ ორი ულაშხესი ვოგონა. თუბილე გასმამ მსცოვანმა მეცნიერმა გიორგი ჩიჭამ. ლადიკოს მიხალმუნე მწერლები, პოეტები, მეცნიერები, მუსიკოსები, ერთმანეთს ცვლიდა ანსამბლები, იყო ნამდვილი სახიში განწყობილება. კონცერტის მშვენება იყო ლადიკოს დის – ანეტას შვილთაშვილი, სამი წლის ირაკლი თოიძე, რომელმაც მამასთან და ბაბუასთან ერთად შეასრულა „მივალ გურიაში მარა...“

1981 წელს ფირმა „მელოდიაში“ „ელესამ“ ფირფიტისათვის ჩაწერა სიმღერები. „მე რუსთაველი“ – ში ლადიკო ბაბუამ ბანი იმღერა. ეს ჩანაწერი ვისაც მოუსმენია, დამეწმუნება, რომ ლადიკო ერქომაიშვილის მიერ შესრულებული ბანი საუცხოოა, იგი სრულად განსხვავებული ვარიანტია. სამწუხაროდ, ეს სიმღერა აღმოჩნდა მისი ბოლო ფონოჩანაწერი.

ტელევიზიაში „ელესაზე“ გადაცემა მზადდებოდა, დარბაზში ციოდა, ლადიკო გაცივდა. მან გამოიწვია მისი ჯანმრთელობის გაუარესება. მოსკოვიდან მივიღეთ „ელესას“ ფირფიტები. ლადიკო ბაბუას იგი საავადმყოფოში მივეტანე. ფირფიტა მსვენებრად იყო გაფორმებული.

– რახან ამას მოვესწარი, აწი რაღა მომკლავსო, – თქვა მან, ფირფიტას აკოცა, გულში ჩაიკრა და მერე პროფესორ თომა ჯაფარიძესა და სხვა მკურნალ ექიმებს აწუქა ავტოგრაფებით. ლადიკო 1982 წლის მაისში გარდაიცვალა.

1988 წელს, აშშ-ში ანსამბლ „ელესას“ წევრები წარმატებული გასტროლების შემდეგ, სამშობლოში დაბრუნებულები პირველად ლადიკო ერქომაიშვილის საფლავზე ავიდნენ და იქედან შემოქმედის მონასტერს წვდებოდა სიმღერები.

გაზეთი „ალიონი“

ანსამბლი „ელესა“

ვეოცავთ!

ოზურგეთის საკონსოლტაციო სამსახურის რედაქციის „ქოქავის“ ხელმძღვანელის, ჯაჭვიანი როსტომის ავთანდილ ჩხიკვიძის რაზმის 60 წლისთვის რაზმის წევრები ყოველწევრიანი შემთხვევითი გაცემისთვის თანხა ყოველწევრიანი წევრისთვის.

მეგობრები.

შპს „მთისპირი 2010“ აცხადებს პაპანსიას ოფის-მენეჯერის თანამდებობაზე

სავალდებულო საკვალიფიკაციო მოთხოვნები: განათლება—უმაღლესი; სამუშაო გამოცდილება: სასურველია მომსახურების სფეროში მუშაობის გამოცდილება;

აუცილებელი ცოდნა და უნარები: სასურველია ინგლისური და რუსული ენების ცოდნა; საოფისე კომპიუტერული პროგრამების ცოდნა; კომუნიკაბელურობა, პასუხისმგებლობის და კონფიდენციალობის დაცვის უნარი;

დაინტერესებულ პირებს გთხოვთ დაგვიკავშირდეთ ტელეფონზე: (599) 78 78 66; (5510 10 10 04);

განცხადების მიღების ბოლო ვადაა 16 აგვისტო, 2012 წელი. შპს „მთისპირი 2010“ ღირსშესანიშნაობა

რუსულან მეგობარიშვილი ლექსები

ღაბიკრება

2011 წლის 26 მაისს დაარსდა ახალი მხარეთმცოდნეობის ცენტრი

- რა ფაზა დაგვიღება,
- რა ცოცხალი ვაგება,
- რა მწუხარების გვესმის

ზარები.

ისევ გვჭირდება ქეთევანი და ისევ გვჭირდება ხატები. ბარტყები სოფლად დაჩევილი, სული ურყევი ქართული, ისევ გვჭირდება ილია და ისევ გვჭირდება თამარი. სადა ხარ ზეაღ! სადა ხარ მერაბ! თუ გესმით გმინვა — ქართული, გაუღეთ ქართული სამთხის ულამაზესი კარები.

გოგიათი მორწმუნე

- ხან, ბარაბა ხარ
- ხან, ქრისტე
- რაც მოინდობს ისა ხარ,
- ხან, ვის მოკვდავ
- ხან, ვისა
- სულ ერთი არის შენთვისა,
- სინდისის ტყვეებს დასცინი
- ემსაქვე სულ გაყოფილხარ.
- ხან, ბარაბა ხარ
- ხან ქრისტე,
- რაც მოინდობს ისა ხარ.

იყილვა

სასწრაფო 2 ოთახიანი ბინა (გაბი ლა ნყალი მიყვანილია ბინასთან) მის: ანანუაში, მინდორის ქ. 30 V სართული ტელ: 599 69 49 50

„ნანა 2012“

ქ. ფოთში გაიმართა ცნობილი მოჭადრაკის, ნანა ალექსანდრის სახელობის საერთაშორისო ტურნირი ჯარაკში — „ნანა 2012“.

უმცროსი ასაკის მოჭადრაკეთა შორის ოზურგეთის სასპორტო სკოლის აღსაზრდელბი მონაწილეობდნენ. 10 წლის მოჭადრაკეთა შორის (51 მონაწილე), კარგი შედეგი აჩვენა 9 წლის თორნიკე მასარაძემ. მან 6 ქულით 9 შესაძლებლობიდან VI–XI ადგილი დაიკავა. 12 წლიანებში კარგად აიღო სტარტი ოზურგეთელმა მიმიკო ქერიძემ თავდაპირველად ლიდერთა შორის იმყოფებოდა. ფინიში რამდენიმე პარტია დათმო და საბოლოოდ 5 ქულა მოაგროვა. გოგონათა შორის 8 წლის მარი ლლონტაძე 1,5 ქულა დააგროვა.

შესარჩევ ტურნირები

ახლანდელი ოზურგეთის საჭადრაკო კლუბში რაიონული ჩემპიონატის II შესარჩევი ტურნირი ჩატარდა. როგორც ვუწყებოდათ, იქნისში გამართულ I შესარჩევი ტურნირში 4 ფინალისტი გამოვლინდა. ახვარად დამატებით კიდევ 6 მოჭადრაკე გამოვლინდა. ს აბოლოოდ ცნობილია ის 10 მოჭადრაკე, რომლებიც სექტემბერში რაიონული ჩემპიონატის ფინალურ ეტაპზე მიიღებენ მონაწილეობას. ესენია: **ელგუჯა ურუშაძე, ვიკო სამაშვილი, აკაკი გოგუა, მიმიკო ქერიძე, რომან კუტუბიძე, ბეჟან ცეცხლაძე, თორნიკე მასარაძე, დავით კალაშნიკი, ანზორ ქუტიბიძე, ლიზი ტრაპაძე.**

გურიის ჯარაკის ფედერაციის აღმასრულებელმა დირექტორმა ზურაბ ანდლუაძემ განმარტა, რომ რაიონული ჩემპიონატის ფინალში სულ 14 მოჭადრაკე მიიღებს მონაწილეობას. აქედან, დამატებით 2-3 ადგილი, ავგისტოს ბოლოს ქ. ოზურგეთის ღია ჩემპიონატში გამოვლინდება, ხოლო ერთი ან ორი ადგილი მიეცემა მაღალრეიტინგიან, წარმატებულ მოჭადრაკეებს (მინდა ჩხიკვიძელი, ვიორგი გოგოლაური, ვიკო ქუტიბიძე და სხვ.) რომლებიც საპატიო მიზეზით შესარჩევი ტურნირში ვერ მონაწილეობდნენ.

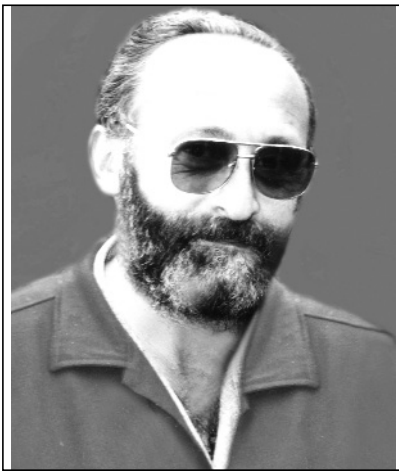
მისასალმებელია, რომ ფინალურ ეტაპზე 9 წლის თორნიკე მასარაძის და 11 წლის მიმიკო ქერიძის მონაწილეობა, რომლებმაც მაღალ რეიტინგს დასწრეს სატურნირო მარაიონი და დამსახურებულად მოიპოვეს ფინალის საფურცელი. ორთავე ოზურგეთის სასპორტო სკოლის აღსაზრდელბა (დირ. ვიკო კვიციანიძე, მწვრთ. ელგუჯა ურუშაძე).

ჭაბუკთა ევროპის ჩემპიონატში

პოლონეთის ქალაქ კატოვიცში დასრულდა ჯარაკის პირველი ბერძნულ-რომაულ ჭიდაობაში. აღინიშნულ ტურნირზე საქართველოს ნაკრების ღირსებას ოზურგეთის სასპორტო სკოლის აღსაზრდელბი იცავდნენ.

54 კ წონით კატეგორიაში გამოდიოდა ვიორგი ხუჭუა (მწვრთნელი მგებო ზურაბიანი), ხოლო 58-ში თემურ კვაჭაძე (ალექსანდრე ბოლქვაძე), აღინიშნულმა სპორტსმენებმა III ადგილისათვის ორთაბრძოლა წააგეს და საბოლოოდ V ადგილებზე გავიდნენ, მაგრამ მათ მიერ მოპოვებული ქულები საქართველოს ნაკრების საერთო წარმატებას წააგება. ეს მათი პირველი გასულა იყო ასეთ საპასუხისმგებლო ღონისძიებაზე. 21-26 აგვისტოს ქ. ბაქოში მსოფლიო ჩემპიონატი გამართება, სადაც ოზურგეთელ მოჭადრაკეებს უკეთესი შედეგის მიღების შანსი ექნებათ.

იური ჩიხლაძე

უკვე ერთი წელი გავიდა, რაც შენ ჩვენთან აღარ ხარ ჩვენი იმედი, სიყვარული სავსე და ყველას რუგეში. სიტყვები არ გვეფინის შენზე რომ ვილაპარაკოთ. თურმე რა ბუმბერაზი კაცი იყავი, ყველას ტყვეობისა და სინარული გამაზრებელი, გამამხნეებელი. რამდენი რამ გვაკლია უშენოდ. შენ მოვლენა იყავი. შენისთანა მგობარი, მამა, ბაბუა, არ იბადება ამ ქვეყნად. ჩვენ შენი მგობრები დავივივართ და კიდევ დავივივართ ოზურგეთის ქუჩებში, ასე გვგონია

შეგვეხმანები და ისევ შემოგვხმანები, მოგვეფერებო, ხელს გაშლი და გულში ჩავვიკრავ — იტყვი „მე მუტი ვერ შეგვქელი და ახლა სხვამ გააკეთოს გასაკეთებელი.“

ვერა „ბაბუ“, შენსავით, შენზე უკეთ ვერავინ ვერავინ გააკეთებს. ძალიან ძნელია უშენოდ. თითქმის ყველა საღამოს შენს საფლავთან ვიკრიბებით და ისე გესაუბრებით, გვეფერებით. ისევ ვაგრძელებთ შენს ოჯახში ყველა საღამოს შეგვრებას და შენს საყვარელ კოლმედიან ერთად შენს გახსენებას. რა ბედნიერები ვართ, რომ შენი „ნინო ბებო“, შენ რომ ამბობდი, „ჩემი ჩემპიონი გოგო“, მართლაც ასეთია და შენგან დატოვებული ძალა-უნერგით ყველას უნაწილეს სითბო-სიყვარულს. ძალიან გვენატრები, ძალიან გვაკლიხარ, შენმა ოზურგეთმა მოიწინა უშენოდ. შენი ლოცვა-კურთხევა მაქცნადებ მოგვეწვევა ყველას ჩემი კეთილი ადამიანი.

ღმერთმა ნათელში აშოფოს შენი სული. შენ განუყოფელი ადამიანი იყავი და ასეთად დარჩი ბოლომდე. გვენატრები უსაშუალოდ. **შენი მეგობარი.**

ჯერ არაფერი გზახარებს

ორი დღეა, ოლიმპიურ თამაშებზე ქართველი სპორტსმენების წარმატებას ამოვ ველით. სიტყვა წარმატებაში, მეტადი ერთადერთ შემთხვევაში იგულისხმებოდა — დღეს, დღევანდელ, 60 კილოგრამ წონით კატეგორიაში. დანარჩენი მოლოდინები კი, წინასწარი ეტაპების კარგად დაძლევას ეხებოდა და არც ამ საქმეებთან გამოვიდა რაზე.

პირველი იმედაცრუება გუშინ, მშვიდლოსანი ქრისტინე ესეზუას საკვალიფიკაციო გამოსვლას მოჰყვა. მსოფლიოს ვერცხლის პრიზიორმა ქართველმა, 64 მონაწილეს შორის 34-ე შედეგი აჩვენა და აქედანვე ნათელი გახდა, რომ საუკეთესო წილისყრა ვერ ექნება.

რაც შეეხება გახსნის ცერემონიას, მსგავსი ღონის დადებითი ემოცია აქამდე მერნი არასოდეს მიმიღია. ფანტასტიური საღამო გამოვიდა და ამის, სტუმარ-მასპინძლიანად, ყველა ერთხმად აღიარებს. რამდენიმე შთამბეჭდავი ეპიზოდის გამოჩვენა შეიძლება. მათ შორის, ვიკო მონდისა და ინგლისის დედოფალ ელისაბედის სტადიონის ტერიტორიაზე პარამუტით დაშვებისა (თუმცა რა ახსნა უნდა, რომ ეს საქმე კასკადიორებს ჰქონდათ ჩაბარებული). წერტილი კი ლეგენდარულმა პოლ მაკარტნიმ დასვა და ტრიბუნებიც ერთხმად ააგუგუნა.

დუდისიტო ტურნირი შუკვანისა და ავსტრალიელი დიკინის შეხვედრით გაიხსნა. ქართველმა წმინდა გელა ბოლო წუთზე შესარულა. იქამდე კი, მეტოქე სამჯერ დააგდო თუკოზე. ისე გამომჩნდა, წაივარჯიშა და იპონიც განგებ დააგვიანა.

ფრანგ მილუსთანაც, შეხვედრის ბოლომდე შუკვანი თავად კარნახობდა ჭიდაობას, მაგრამ უპირატესობა მხოლოდ კინკლა თუკოში ასახა. ორჯერ მსაჯებმა ბეთქელის სასარგე

ბლოდ ვაზარი დააფიქსირეს და გადაიტყვეს, ხოლო მამინ, როდესაც საფინალი სირენამდე და მინიმუმ მეთხუთმდღის საგზურამდე 5 წამიდან რჩებოდა, ქართველი დუდისიტი მოულოდნელად მოღუნდა და მეტოქეს გელის შესრულების საშუალება მისცა.

დუდისი დარბაზშივე შევტყვევო მოკრევე მერაბ თურქაძის ამავიცი, რომელიც წონის ჩაუბარებლობის გამო, ტურნირიდან რინგზე აუსვლელად მოკვეთეს.

ერთადერთი წასასვლელია დამრჩა — საგზატყვევილო ველობოლა, რომელმაც ვიორგი ნადირაძე იღებდა მონაწილეობას. სახეობის სპეციფიკობიდან გამომდინარე გადაწყვიტეთ ვიორგის ფინიშის სახთან დაგლოდებოდი, მაგრამ რბოლის დასრულება ვერ შეძლო და... ფინიშთანაც აღარაფერი შესაქმებოდა...
ხვალინდელი დღე, ქართული ოლიმპიური დედეგაციისთვის გაცილებით გადატვირთული იქნება. ტურნირში დუდისიტი ლამაზად შეგდათუაშვილი, ტყვიის მსოფლიო ნინო სალუქვაძე და ჩოგბურთელები: ანა ტატიშვილი და მკა ჩანხაშვილი უნდა ჩაერთონ. საღამოს 7 საათისთვის კი, ქართული სახლის პირველი მიღება დაგეგმილია, რომელსაც საგარეოლო, საქართველოს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილიც დაესწრება. თუმცა, მიღება შეიძლება გადაიდოს... თუკი, ღმერთმა ინება და რომელიმე ჩვენებური ოლიმპიური კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე ავიდა.

worldsport.ge

ოზურგეთის თოჯინების თეატრთან არსებული ბიჭუნათა ანსამბლ „სალალობოს“ წევრები და მათი მშობლები თანაუგრძობენ ჯემალ ჭელიძეს მეუღლის **ნათია თალაპვაძის** გარდაცვალების გამო.

მურმან ღუნდუა ოჯახით თანაუგრძობს შოთა ურუშაძის ოჯახის მამის **გური ურუშაძის** გარდაცვალების გამო.